

MINISTERUL FINANTELOR

REFERAT DE APROBARE

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, cu modificările și completările ulterioare, s-au reglementat facilități fiscale sub forma anulării obligațiilor de plată accesorii aferente obligațiilor bugetare principale restante la data de 31 martie 2020 inclusiv.

Pe de altă parte, OUG nr. 69/2020 definește la capitolului II obligații bugetare principale restante la data de 31 martie 2020 astfel:

a) obligații bugetare pentru care s-a împlinit scadența sau termenul de plată până la data de 31 martie 2020 inclusiv, precum și obligațiile fiscale principale scadente în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2020 privind unele măsuri economice și fiscal-bugetare, cu modificările ulterioare, și data de 31 martie 2020 inclusiv. Sunt considerate obligații bugetare principale restante și obligațiile bugetare principale datorate de debitorul aflat în insolvență pentru care s-a împlinit scadența până la data de 31 martie 2020 inclusiv, independent de existența unui tabel de creanțe sau a unui program de plată a creanțelor;

b) diferențele de obligații bugetare principale stabilite prin decizii de impunere comunicate până la data de 31 martie 2020 inclusiv, chiar dacă pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și diferențele de obligații bugetare principale aferente perioadelor fiscale de până la data de 31 martie 2020 inclusiv, stabilite de organul fiscal central prin decizie de impunere emisă și comunicată până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, ca urmare a unei inspecții fiscale sau a verificării situației fiscale personale;

c) obligațiile bugetare principale aferente perioadelor fiscale de până la data de 31 martie 2020 inclusiv, stabilite prin decizie de impunere emisă din oficiu de organul fiscal sau prin declarație de impunere depusă cu întârziere de către contribuabil, în perioada cuprinsă între 1 aprilie 2020 și data depunerii cererii de anulare a accesoriilor inclusiv;

d) alte obligații de plată individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal în vederea recuperării la data de 31 martie 2020 inclusiv, precum și obligațiile bugetare principale stabilite de alte organe decât organele fiscale, aferente perioadelor fiscale de până la data de 31 martie 2020, transmise spre recuperare organelor fiscale în perioada cuprinsă între 1 aprilie 2020 și data depunerii cererii de anulare a accesoriilor inclusiv.

În ceea ce privește legislația primară, din dispozițiile legale sus-menționate rezultă faptul că intenția legiuitorului a fost aceea de a include în categoria obligațiilor bugetare reglementate la Capitolul II din OUG nr. 69/2020 și obligațiile bugetare principale stabilite de alte organe decât organele fiscale, aferente perioadelor fiscale de până la data de 31 martie 2020, transmise spre recuperare organelor fiscale în perioada cuprinsă între 1 aprilie 2020 și data depunerii cererii de anulare a accesoriilor inclusiv.

Ca urmare, în această categorie a obligațiilor bugetare pot fi incluse și cele stabilite de instanțele judecătorești prin hotărâri judecătorești rămase definitive atât anterior cât și ulterior datei de 31 martie 2020, care constituie titluri executorii, dacă vizează obligații bugetare principale aferente perioadelor fiscale de până la data de 31 martie 2020.

Cu privire la această situație, menționăm că există două tipuri de hotărâri judecătorești, respectiv, în primul caz, instanțele judecătorești stabilesc obligațiile bugetare principale fără a stabili și obligațiile accesorii acestora, acestea fiind în sarcina creditorului. Însă, există și situația când instanțele judecătorești stabilesc și accesoriile obligațiilor bugetare principale, caz în care reclamantul (creditorul) transmite organului fiscal hotărârea judecătorească respectivă pentru a fi executată în întregime.

În acest context, legislația terțiară nu conține o reglementare expresă cu privire la instituția care anulează aceste obligații fiscale accesorii.

Astfel că, în ceea ce privește legislația terțiară, respectiv, în Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2100/2020 pentru aprobarea Procedurii de anulare a obligațiilor de plată accesorii, cu modificările și completările ulterioare, **situația privind modalitatea de soluționare a cererilor depuse de persoanele fizice pentru anularea accesoriilor, aferente unor debite principale, care au fost cuantificate de instanțele judecătorești nu are o reglementare expresă.**

La alin.(3) al art.1 din Ordin se prevede că prin obligații bugetare administrate de organul fiscal central se înțeleg **inclusiv obligațiile bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii, existente în evidența organului fiscal central competent în vederea recuperării.**

La alin.(7) și (8) ale aceluiași articol se prevede că facilitățile fiscale prevăzute la art. 2 alin. (1) se acordă de către organul fiscal central, și prin excepție, în cazul titlurilor executorii transmise organului fiscal central în vederea recuperării pentru care calculul accesoriilor se efectuează de către autoritățile/instituțiile care au transmis respectivele titluri, anularea obligațiilor de plată accesorii se acordă de către aceste autorități/instituții.

Conform alin.(10) al aceluiași articol, **obligațiile fiscale accesorii ce urmează a fi anulate sunt cele calculate de către organul fiscal central ori autoritățile/instituțiile prevăzute la alin. (7) sau alin. (8), după caz.**

Prin urmare, pentru a asigura o aplicare unitară a legislației, se propune reglementarea la nivelul Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2100/2020 a faptului că în cazul titlurilor executorii transmise organului fiscal central în vederea recuperării de către autorități/instituții publice, pentru care calculul accesoriilor aferente obligațiilor bugetare principale pentru perioadele fiscale de până la data de 31 martie 2020 s-a efectuat de către instanțele judecătorești prin hotărâri

judecătorești rămase definitive, facilitățile fiscale se acordă de către organul fiscal central.

Având în vedere dispozițiile art.5 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală potrivit căreia organul fiscal este obligat să aplice unitar prevederile legislației fiscale pe teritoriul României, propunem modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2100/2020, în sensul celor sus-menționate.

Față de cele de mai sus, a fost întocmit proiectul de ordin pentru modificarea și completarea Procedurii de anulare a obligațiilor de plată accesorii aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2100/2020, cu modificările și completările ulterioare.